

KIRJE TOV. SHATUNOVSKILLE

Tov. Shatunovskil

Ensimmäistä kirjettänne (Liebknechtistä) en muista. Toisen kirjeen (kriitikistä) olen lukenut. Kriitikki on tietysti tarpeen ja välttämätöntä, mutta yhdellä ehdolla: jos se ei ole hyödytöntä. Valitettavasti Teidän kritiikkiänne ei voida pitää hyödyllisenä. Otan kritiikkiinne kohta kohdalta.

1) Ei ole totta, että ennen vallankumousta vain kulakit ostivat maata. Todellisuudessa maata ostivat sekä kulakit että keskitalonpojat. Jos maata ostaneet talonpoikaistaloudet otetaan ja jaotellaan sosiaalisiin ryhmiin, niin keskitalonpoikien puolella osoittautuu olevan suurempi määrä talouksia kuin kulakkien puolella; mutta jos asiaa tarkastellaan ostettujen maiden määrän kannalta, niin suurempi määrä on kulakkien puolella. Puheessani⁷ minä tarkoitin tietysti keskitalonpoikia.

2) Lause tomppelien perääntymisestä leniniläisiin aseisiin on muunnosmuoto ajatuksesta, että tompellit luopuvat virheistään. Luullakseni tämä on selvä ja käsitettävä asia. Teidän „kriittillinen“ huomautuksenne tästä on suorastaan huvittava.

3) Te olette väärässä siinäkin kysymyksessä, joka koskee rukiin muuttamista sianruuaksi. Minä en tarkoita sitä, että ruis kelpaa myös sioille. Minä tarkoitan rukiin **liikatuotannon pulaa**⁸, joka tekee rukiin kylvöalan laajentamisen epäedulliseksi ja pakottaa kapitalistit (hintasuhteen tähden) pilaamaan ruista erikoisella kemiallisella keinolla, jonka vuoksi tämä ruis kelpaa vain sikojen lihottamiseen (ihmisten ravinnoksi sellainen ruis ei kelpaa). Kuinka Te saatoitte olla huomaamatta tätä „pikku seikka“?

4) Vieläkin enemmän Te erehdytte kapitalismin mätänemistä koskevassa kysymyksessä, ikäänkuin tämä mätäneminen sulkisi pois kapitalismin kasvun. Lukekaa Iljitshin „Imperialisminia“⁹ ja Te ymmärrätte, että kapitalismin mätäneminen toisilla aloilla ja toisissa maissa ei sulje pois, vaan edellyttää kapitalismin kasvua toisilla aloilla ja toisissa maissa. Kuinka te saatoitte olla huomaamatta Leninillä tätä „pikku seikka“? Olkaa hyvä ja arvostelkaa, mutta arvostelkaa Leninin kannalta, ja vain tältä kannalta, jos haluatte, että kritiikkinne olisi tuloksellista.

5) Te olette niin ikään väärässä luonnehtiessanne maamme „siirtomaatyypiseksi“ maaksi. Siirtomaat ovat pääpiirteissään esikapitalistisia maita. Muuta meidän maamme on kapitalismia **myöhemmän ajan** maa. Ensinmainitut eivät ole päässeet kehittyneen kapitalismin tasolle. Viimeksimainittu on sivuuttanut kehittyneen kapitalismin. Ne ovat kaksi periaatteellisesti erilaista tyyppiä. Miten voidaan unohtaa tämä „pikku seikka“, тов. kriitikko?

6) Teitä ihmetyttää se, että Stalinin mielestä uusien talouskaaderien on oltava teknillisessä suh-

teessa kokeneempia kuin vanhojen¹⁰. Herää kysymys, miksi? Eikö ole totta, että vanhat talouskaaderit ovat kasvaneet jälleenrakennuskaudella, vanhojen tehtaiden kuormituksen kaudella, sellaisten tehtaiden, jotka olivat teknillisessä suhteessa takapajulla ja jotka sen vuoksi eivät antaneet suurta teknillistä kokemusta? Eikö ole totta, että uudestirakentamisen kaudella, jolloin otetaan käytäntöön uutta ajanmukaista tekniikkaa, on vanhojen talouskaaderien opiskeltava uudelleen ja useinkin luovutettava paikkansa uusille, teknillisesti pätevämmille kaadereille? Ettehän Te vain ryhdy kieltämään sitä, että vanhat talouskaaderit, jotka ovat kasvaneet vanhojen tehtaiden kuormitus- ja käyntiinpanotyössä, osoittautuvat useinkin suorastaan aseettomiksi ei ainoastaan uuden tekniikan edessä, vaan myös meidän uuden vauhtimme edessä?

7) Minä en koskettele kirjeenne muita kohtia, jotka ovat vähäpätöisempiä ja tyhjänpäiväisempiä, vaikkakin yhtä virheellisiä.

8) Te puhutte „uskollisuudestanne“ minulle. Se on mahdollisesti sattumalta luiskahtanut lause. Mahdollisesti... Mutta ellei se ole satunnainen lause, niin minä neuvoisin Teitä heittämään pois henkilöllisen uskollisuuden „periaatteen“. Se ei ole bolshevistista. Olkaa uskollinen työväenluokalle, sen puolueelle, sen valtiolle. Se on tarpeellista ja hyvä. Mutta älkää sotkeko sitä uskollisuuteen henkilöille, tähän tyhjään ja tarpeettomaan intelligenttiseen leluun.

Kommunistisin tervehdyksin

Elokuu 1930

J. Stalin